

ΡΗΜΑΤΑ ΖΩΗΣ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Γ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ
ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ

«Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ»

Ἐπιμελητής ὕλης:
Πρωτοπρεσβύτερος Κων. Πλευράκης

Τ.Θ. 60060, 570 01 ΘΕΡΜΗ

Τηλ. 2310-462 744, 69 51 855 799

11 ΙΟΥΛΙΟΥ 2021

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ἦχος β'. Ἐωθινὸν γ'.

Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος +451

ᾠδῆς ἱσαποστόλου +969

ᾠδῆς Σωφρονίου τοῦ ἐν Ἐσσεξ +1993

*****

Ἑορτές τῆς Ἑβδομάδος

14 Ἰουλίου Τετάρτη

Τά ὀνομαστήρια τοῦ Σεβασμιωτάτου

Μητροπολίτου μας

Κου Κου Νικοδήμου.

Μνήμη

ᾠδῆς Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου +1809

Ἀπολυτίκιον τοῦ ᾠδῆς

Ἦχος γ' Τὴν ὠραιότητα

Σοφίας χάριτι, Πάτερ, Κοσμούμενος
σάλπιγξ θεόφθογκος ὄφθης τοῦ Πνεύματος
καὶ ἀρετῶν ὑφηγητής, Νικόδημε, θεηγόρε!

Πᾶσι γάρ παρέδηκας σωτηρίας διδάγματα,
βίου καθαρότητος διεκφαίνων τήν ἔλλαψιν,
τῷ πλούτῳ τῶν ἐνθέων σου λόγων,
δι' ὧν ὡς φῶς τῷ κόσμῳ ἔλαμψας.

* * *

17 Ἰουλίου Σάββατο

Μαρίνης μεγαλομάρτυρος

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. α'

Τόν συνάναρχον Λόγον

Μνηστευθεῖσα τῷ Λόγῳ, Μαρίνα ἐνδόξε,
ἐπιγείων τήν σχέσιν πᾶσαν κατέλιπες
καί ἐνήθλησας λαμπρῶς ὡς καλλιπάρθενος.
Τόν γάρ ἀόρατον ἐχθρόν κατεπάτησας στερρῶς,
ὀφθέντα σοι, Ἀθληφόρε!
Καί νῦν πηγάζεις τῷ κόσμῳ
τῶν ἱαμάτων τά χαρίσματα!

* * * * *

ΤΟ Γ' ΕΩΘΙΝΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Μάρκ. 16,9-20.

**Ὁ ἐπίλογος
τοῦ Κατά Μᾶρκον Εὐαγγελίου.**

**ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ
ΤΩΝ ΕΜΦΑΝΙΣΕΩΝ
ΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΚΥΡΙΟΥ
ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΜΕΡΑ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ**

Ὁ Εὐαγγελιστής Μᾶρκος κατακλείει τό
Εὐαγγέλιό του μέ μιά σύντομη περιγραφή

τριῶν ἐμφάνισεων τοῦ Ἀναστάτου Χριστοῦ, τὴν πρώτη μέρα τῆς Ἑβδομάδος.

Πρώτη εἶναι τὸ πρωὶ στή Μαρία τῆ Μαγδαληνῆ. Αὐτῆ, τὸ ἀνήγγειλε στοὺς πενθούοντας Μαθητῆς Του, ἀλλὰ δὲν τὴν πίστεψαν.

Ἡ δευτέρα ἐμφάνιση ἔγινε σέ δύο Μαθητῆς πού πήγαιναν «στό χωράφι», «πορευομένοις εἰς ἀγρόν». Εἶναι ἡ ἐμφάνιση πού περιγράφει ἐκτενέστερα ὁ Λουκᾶς (24, 13-35) καί μνημονεύεται ὡς ἐμφάνις «ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ» στοὺς περευομένους πρὸς Ἐμμαούς, ἡ ὡς ἀναγνώριση τοῦ Ἰησοῦ «ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου».

Ἡ τρίτη ἐμφάνιση ἔγινε τὸ ἴδιο βράδυ τὴν ὥρα πού οἱ «ἐνδεκα» (ἀναφέρονται ἐνδεκα παρ' ὅτι ἀπουσίαζε ὁ Θωμᾶς) ἀνέκειντο στό Δεῖπνο. Περιγράφεται κάπως ἐκτενέστερα καί ὑπονοεῖται ὅτι δειπνοῦσαν στό ἴδιο ἀνώγειο πού ἔγινε ὁ Μυστικός Δεῖπνος.

Σ'αὐτῆ τὴν ἐμφάνιση ὁ Κύριος «ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν καί σκληροκαρδίαν τῶν Μαθητῶν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτόν ἐγληγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν).

Τότε τοῦ ἀπέστειλε στον Κόσμον ὅλον, νά κηρύξουν τὸ Εὐαγγέλιο καί νά βαπτίζουν. Τού εἶπε ἐπίσης ὅτι ὁ ἴδιος θά τοὺς συνοδεύη στήν πορεία καί τὸ ἔργο τους καί θά φανερώνη τὴν παρουσία Του μέ θαυμαστά

σημεῖα τῆς δυνάμεώς Του. Τούς εἶπε ἐπίσης ὅτι ἡ πίστη ἐκείνων πού θά ἀποδέχωνται τό Εὐαγγέλιο καί θά βαπτίζωνται, θά ἐπιμαρτυρηῆται μέ θαυμαστά «σημεῖα».

(Βλ. ὑπομν. Τρεμπ. καί Καραβιδόπουλου στό Μᾶρκο.)

Τέλος ὁ Εὐαγγελιστής κλείνει τή μαρτυρία του γιά τό Χριστό μέ δύο πληροφορίες: α) ὅτι ὁ Κύριος ἀνελήφθη στούς οὐρανοὺς καί ἐκάθισε στό δεξιό τοῦ Πατρός καί β) ὅτι οἱ Μαθητές καί Ἀπόστολοι, μετά τή Ἀνάληψη τοῦ Χριστοῦ, ἐξεπλήρωσαν τλην παραγγελία Του. Ἐξῆλθον στόν κόσμον καί ἐκήρυξαν τό Εὐαγγέλιο, ἐνῶ ὁ Κύριος τούς συνώδευε καί συνεργοῦσε ἐπαληθεύοντας τό κήρυγμά τους μέ τά ἀπακολουθοῦντα σημεῖα!

Ὁ ἐπίγειος βίος τοῦ Χριστοῦ καί τό ἐν τῷ κόσμῳ ἔργο Του τελειώνει μέ τήν Ἀνάληψή Του στούς οὐρανοὺς, σαράντα μέρες μετά τήν Ἀνάσταση.

Δέκα μέρες ἀργότερα, τήν Πεντηκοστή, μέ τήν κάθοδο τοῦ Παρακλήτου καί τά ἐγκαίνια τῆς Ἐκκλησίας, ἀρχίζει τό ἔργο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέ τά χαρισματικά Του ὄργανα, τούς Ἀποστόλους καί τούς διαδόχους των, τούς Ἐπισκόπους.

«Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ»: μέ τή μυστική καί ἀόρατη ἀλλά πραγματική καί συνεχῆ παρουσία καί συνεργία Του, ὁ Ἰδιος ἐπευλογεῖ καί ἐπικυρώνει τό ἔργο τῶν

Ἀποστόλων μέ τά σημεῖα πού τούς δίδει νά ἐργάζωνται μέ τή δύναμη Του, τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Αὐτός «προσθέτει σωζομένους τῇ Ἐκκλησίᾳ».

9 **Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς**

πρωί πρώτη Σαββάτου

Ἄφου ἀναστήθηκε ὁ Ἰησοῦς, τό πρωί τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος, ἐφάνη πρῶτον Μαρία τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια.

ἐμφανίστηκε πρῶτα στή Μαρία τῇ Μαγδαληνῇ, ἀπό τήν ὁποῖαν εἶχε βγάλει ἑπτὰ δαιμόνια.

10 **Ἐκείνη πορευθεῖσα**

ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καί κλαίουσι.

Ἐκείνη πῆγε καί τό εἶπε στούς δικούς Του, (τούς μαθητές), πού ἦταν λυπημένοι κι ἔκλαιγαν.

11 **Κάκεῖνοι, ἀκούσαντες ὅτι ζῆ**

καί ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν.

Αὐτοί ὅμως, ὅταν ἀκουσαν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ζεῖ καί τόν εἶδε ἡ Μαρία, δέν τήν πίστεψαν.

12 **Μετά δέ ταῦτα**

δυσίν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν.

Κατόπιν ὁ Ἰησοῦς ἐμφανίστηκε μέ διαφο-

ρετική μορφή σέ δύο ἀπ' αὐτούς, καθώς περπατοῦσαν καί πήγαιναν ἔξω στά χωράφια.

(Βλ. καί Λουκᾶ 24, 13- Τό βράδυ τῆς ἰδίας ἡμέρας, ἐνῶ οἱ ἔνδεκα εἶχαν ἀνακλιθεῖ στό Δεῖπνο.)

13 **Κάκεινοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς οὐδέ ἐκείνοις ἐπίστευσαν.**

Ἐκεῖνοι πῆγαν καί τά διηγήθησαν στούς ὑπολοίπους· ἀλλά οὔτε κι αὐτούς τούς πίστεψαν.

14 **Ἵστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς, τοῖς ἔνδεκα, ἐφανερώθη,**

Τέλος, ἐμφανίστηκε ὁ Ἰησοῦς στούς ἔνδεκα μαθητές καθώς ἔτρωγαν καί ὠνείδισε τήν ἀπιστίαν αὐτῶν καί σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτόν ἐγγηγερόμενον οὐκ ἐπίστευσαν.

καί τούς ἐπέπληξε γιατί ἀμφέβαλλαν κι ἐπέμεναν νά μήν πιστεύουν αὐτούς πού τόν εἶδαν ἀναστημένο.

15 **Καί εἶπεν αὐτοῖς:**

- Πορευθέντες εἰς τόν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τό Εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει.

Μετά τούς εἶπε: Πορευθεῖτε σ' ὁλόκληρο τόν κόσμο καί διακηρύξτε τό χαρμόσυνο μήνυμα σ' ὅλη τήν κτίση.

16 **Ὁ πιστεύσας καί βαπτισθεῖς σωθήσεται,**

ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται.

Ὅποιος πιστέψει καὶ βαφτιστεῖ θά σωθεῖ·
ὅποιος δὲν πιστέψει θά καταδικαστεῖ.

17 **Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασι**

ταῦτα παρακολουθήσει·

Νά καί τὰ θαύματα πού θά κάνουν ὅποιοι
πιστέψουν:

ἐν τῷ ὀνοματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι·

Μέ τήν ἐπίκληση τοῦ ὀνόματός Μου θά
διώχνουν δαιμόνια,

γλώσσαις λαλήλουσι καιναῖς·

ἔφεις ἀροῦσι·

θά μιλοῦν νέες γλώσσες, κι ἂν παίρνουν
φίδια στά χέρια τους

18 **κἄν θανάσιμον τι πίωσιν,**

οὐ μή αὐτούς βλάψει·

ἢ πίνουν κάτι δηλητηριῶδες δέ θά παθαί-
νουν τίποτε·

ἐπί ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι

καί καλῶς ἔξουσιν.

θά βάζουν τά χέρια τους πάνω σέ
ἀρρώστους καί θά τούς θεραπεύουν.

Ἡ Ἀνάληψη τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου

19 **Ὁ μὲν οὖν Κύριος**

μετά τό λαλήσαι αὐτοῖς

ἀνελήφθη εἰς τόν οὐρανόν

καί ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ.

Ἄφου τούς εἶπε αὐτά ὁ Κύριος,

ἀναλήφθηκε στόν οὐρανό καί κάθισε στά

δεξιά τοῦ Θεοῦ. (Λουκ. 24,50 στό ΣΤ' Ἑωθινό)

Ἡ ἱστορική ἐπιβεβαίωση
τῆς ἐμπειρία τῶν Μαθητῶν

Ἐκεῖνοι δέ ἐξελθόντες
ἐκήρυξαν πανταχοῦ,
τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος
καί τόν λόγον βεβαιοῦντος
διά τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.
Οἱ μαθητές τότε ἔφυγαν καί ἐκήρυξαν τό
χριστιανικό μήνυμα παντοῦ·
ἐνῶ ὁ Κύριος συνεργοῦσε μαζί τους
κι ἐπιβεβαίωνε τό λόγο τους
μέ τά θαύματα πού ἐπακολουθοῦσαν.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρός
ἡμῶν Σοφρωνίου τοῦ Ἀθωνίτου, ἰδρυτοῦ καί
κτίτορος τῆς ἐν Βρεττανίᾳ Ἱερᾶς
Πατριαρχικῆς
καί Σταυροπηγιακῆς Μονῆς τοῦ Τιμίου
ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου
καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου,
ἐνθα καί ἐκοιμήθη ὁσιακῶς ἐν Κυρίῳ τῇ
11ῃ Ἰουλίου τοῦ σωτηρίου ἔτους χιλιοστοῦ
ἐννεακοσιοστοῦ ἐννενηκοστοῦ καί τρίτου.
(1993)

Στίχοι

Θρῆνος μετανοίας
ἐκ πηγῶν τῆς καρδίας
ρέει πνευματέμφορος,
μεστός φωτοχυσίας.

Θεσπεσίοιο πόλου ένδεκάτη
Σωφρόνιος ένδον εϊσηλθε.

Ταϊς τών σών Άγίων πρεσβεϊαις
Χριστέ ό Θεός
έλέησον καί σῶσον ήμᾶς. Άμήν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Γ΄

Οτι Χριστός έγήγερται μή τις διαπιστεϊτω
έφάνη τῇ Μαρία γάρ, έπειτα καθωράθη
τοϊς εις άγρόν άπιοῦσι μύσταις σέ πάλιν ὤφθη
άνακειμένοις ένδεκα
οῦς βαπτίξειν έκπέμψας, εις οὔρανοῦς,
ὄθεν καταβέβηκεν, άνελήφθη,
έπικυρῶν τό κήρυγμα πλήθεσι τών σημείων.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ὁσίου Σωφρονίου

Ἦχος β΄ Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ολοτελῆ μετάνοιαν ὀλοψύχως βιώσας
καί καταγράψας ἅγιε
ἄπερ πείρα επέγνωσ
φωστήρ έγένου τοῦ κόσμου
έν έσχάτοις τοῖς χρόνοις.
Διό σέ μακαρίζομεν
ὡς φωτός θείου γνώστην
καί μιμητήν τοῦ Σωτῆρος
Ἄγιε έν τοῖς πόνοις
μεθ' Οὔ νῦν συναγάλλεσαι
ὑπέρ πάντων πρεσβεύων.

Θεοτοκίον

Ο ανατείλας ήλιος

ἐκ παστοῦ ὡς νυμφίος
 ἀπό τοῦ τάφου σήμερον
 καί τόν Ἄδην σκυλεύσας
 καί θάνατον καταργήσας,
 Σέ τεκούσης πρεσβείαις
 φῶς ἡμῖν ἐξαπόστειλον,
 φῶς φωτίζον καρδίας
 καί τάς ψυχάς,
 φῶς βαδίζειν ἅπαντας ἐμβιβάζον
 ἐν τρίβοις προσταγμάτων Σου
 καί ὁδοῖς τῆς εἰρήνης.

Στιχηρά Σωφρονίου

Ἦχος α' Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Δεῦτε πιστοί συνελθόντες ἀνευφημήσωμεν
 Ὁρθοδοξίας στῦλον, φασφόρον ἀστέρα,
 κανόνα μετανοίας καί ἐντολῶν
 τοῦ Κυρίου θεράποντα
 ἄρσιν ἐντέλοντα τῶν πταισμάτων
 τῶν ἀδελφῶν
 ἐν ταπεινώσει διαλάμποντα.

Φωτός ἀκτίστου ἐγένου μέτοχος, ὅσιε,
 Ὁ τοῖς σοφοῖς σου λόγοις
 δι' ἡμᾶς καταγράφεις.
 Αὐτοῦ τῆς κοινωνίας αὐγὴν ἀμυδρὰν
 ὑπερεύχου, πανάριστε,
 τῶν σου τιμώντων τὴν μνήμην
 τὴν ἀγαθὴν,
 ὦ Σωφρόνιε μακάριε.

Ο σωφρονῶν τῷ Κυρίῳ
 λόγοις καί πράξεσιν,

ὁ καρτερώων Ἐκεῖνον
 γεδσημανίῳ τρόπῳ,
 ὁ πάσχωων ὑπέρ πάντων ἐν προσευχῇ,
 ἐν καρδίᾳ, ἐν δάκρυσιν,
 ὁ ἑαυτὸν παραδίδων θείᾳ βουλῇ,
 ὑπέρ ἡμῶν εὐχου, Σωφρόνιε!

ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ Γ΄

Ἦχος γ΄

Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας
 τήν τοῦ Σωτῆρος εὐαγγελιζομένης
 ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν καί ἐμφάνειαν
 διαπιστοῦντες οἱ μαθηταί,
 ὠνειδίζοντο τό τῆς καρδίας σκληρόν·
 ἀλλά τοῖς σημείοις καθοπλισθέντες
 καί θαύμασι
 πρὸς τό κήρυγμα ἀπεστέλλοντο.
 Καί σύ μέν, Κύριε,
 πρὸς τόν ἀρχίφωτον ἀνελήφθης Πατέρα·
 οἱ δέ ἐκήρυττον πανταχοῦ τόν λόγον
 τοῖς θαύμασι πιστούμενοι.
 Διό οἱ φωτισθέντες δι' αὐτῶν
 δοξάζομέν σου τήν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν,
 φιλάνθρωπε Κύριε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον.

Ἦχος β΄.

Ότε κατῆλθες πρὸς τόν θάνατον,
 ἡ ζωὴ ἢ ἀθάνατος,

τότε τόν Ἄδην ἐνέκρωσας
 τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος·
 ὅτε δέ καί τούς τεθνεῶτας
 ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας,
 πᾶσαι αἱ δυνάμεις
 τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον·
 Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.

Ἀπολυτίκια τοῦ ὁσίου Σωφρονίου

Ἦχος γ' Θείας πίστεως.

Πλήρης χάριτος καί ἀληθείας
 φῶς γενόμενος Θεολογίας
 προφητικῶς ἐν τῷ κόσμῳ διέλαμψας.
 Τόν ἐνυπόστατον Λόγον ἐώρακας
 καί σωτηρίας ὁδούς ἡμῖν ἤνοιξας.
 Πάτερ πρέσβευε
 αἰεὶ τῷ Θεῷ δωρήσασθαι,
 Σωφρόνιε, ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Ἔτερον. Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθεὶς.

Πατρός ὁσίου ποθεινότατον τέκνον
 Σιλουανοῦ τοῦ Ἀθωνίτου ἐδείχθης
 Σωφρόνιε χριστόνοσε καί θεῖος ἐρμηνεύς
 σοφία τῇ τῶν λόγων σου
 ἐν τῷ κόσμῳ ἐκλάμψας
 καί ἐνθέῳ βίῳ σου
 πρὸς τό φῶς ὁδηγήσας
 τούς αἵρουμένους πάτερ τόν Θεόν,
 Ὅνπερ εὐχαῖς σου ὀψόμεθα πῶποτε.

Κοντάκιον. Ήχος β.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε,
 μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε,
 μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς·
 ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθή,
 εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,
 τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι·
 τάχυνον εἰς πρεσβείαν
 καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν,
 ἢ προστατεύουσα αἰεί,
 Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Ἡ Εὐχή τοῦ Τρισαγίου

Ο Θεός, ὁ Ἅγιος,
 ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος,
 ὁ τρισαγίῳ φωνῇ
 ὑπὸ τῶν Σεραφείμ ἀνυμνούμενος
 καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβείμ δοξολογούμενος
 καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
 προσκυνούμενος·
 ὁ ἐκ τοῦ μή ὄντος
 εἰς τό εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα·
 ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον
 κατ' εἰκόνα Σὴν καὶ ὁμοίωσιν
 καὶ παντί Σου χαρίσματι κατακοσμήσας·
 ὁ διδούς αἰτοῦντι σοφίαν καὶ σύνεσιν
 καὶ μὴ παρορῶν ἀμαρτάνοντα,
 ἀλλὰ δέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν·
 ὁ καταξιώσας ἡμᾶς,
 τούς ταπεινούς καὶ ἀναξίους δούλους Σου

καί ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ
 στῆναι κατενώπιον τῆς δόξης
 τοῦ ἁγίου Σου θυσιαστηρίου
 καί τήν ὀφειλομένην Σοι προσκύνησιν
 καί δοξολογίαν προσάγειν·
 Αὐτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι
 καί ἐκ στόματος ἡμῶντων ἁμαρτωλῶν
 τόν τρισάγιον ὕμνον
 καί ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί Σου.
 Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
 ἐκούσιόν τε καί ἀκούσιον·
 ἁγίασον ἡμῶν τάς ψυχάς καί τά σώματα
 καί δός ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν Σοι
 πάσας τάς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν,
 πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου
 καί πάντων τῶν Ἁγίων,
 τῶν ἀπ' αἰῶνός Σοι εὐαρεστησάντων,
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν
 καί Σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν,
 τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ
 καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
 νῦν καί ἀεί
 καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἁγιος ὁ Θεός... (γ)

Δόξα... **Κ**αί νῦν...

Ἁγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
 ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Θεός, Κύριος και ἐπέφανεν ἡμῖν!

Εὐλογημένος εἶ,
ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας Σου,
ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβείμ,
πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος β'. Ψαλμός 117.

Ισχὺς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.

Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου

τό ἀνάγνωσμα. (5,1-10)

Η ΜΥΣΤΙΚΗ ΟΨΗ
ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ
ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Ὁ Πατέρας Θεός χαρίζει στοὺς Χριστιανούς τὴ δωρεὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τό κατέχουν μόνιμα συγκατόικο μέσα τους. Αὐτό τοὺς κάνει εἰρηνικούς, παρ' ὅλο πού ἡ ζωὴ τους διέρχεται μέσα ἀπὸ πειρασμούς, διωγμούς καὶ θλίψεις.

Ἡ πίστη στό Εὐαγγέλιο τῆς Βασιλείας, τό ὁποῖον ἐξαγγέλλει ὁ Ἰησοῦς μέ τό λόγο Του, μᾶς βοηθᾷ νά ἀντιμετωπίζομε τίς θλίψεις τῆς παρούσης ζωῆς, γιατί γνωρίζομε ὅτι πάνω ἀπ' ὅλα ὁ Θεός μᾶς ἀγαπᾷ. Ὁ Χριστός μᾶς ὁδήγησε σ' αὐτὴ τὴ χάρη, στήν ὁ-

ποιαν στεκόμαστε. Καί καυχώμαστε για τήν ἐλπίδα πού μᾶς χάρισε, ὅτι θά κληρονομήσωμε τή δόξα τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό καυχώμαστε για τίς θλίψεις τῆς παρουσίας ζωῆς, διότι γνωρίζομε ὅτι ὁ Θεός μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα Του ἔχυσε τήν ἀγάπη Του μέσα στίς καρδιές μας. Ἡ ἱστορική ἀπόδειξη τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τήν ὁποία ζοῦμε, εἶναι τό γεγονός ὅτι, παρά τό ὅτι εἴμαστε ἁμαρτωλοί, ὁ Χριστός πέθανε για μᾶς.

Ὁ ἄνθρωπος πού πίστεψε στό Εὐαγγέλιο καί βαπτίστηκε, ἔγινε μέλος τῆς οἰκογένειας τοῦ Θεοῦ καί ζεῖ μέσα στήν πνευματική ἀσφάλεια τῆς Ἐκκλησίας καί ὠφελεῖται ἀπό τά λυτρωτικά ἀποτελέσματα τοῦ ἔργου καί τῆς θυσίας τοῦ Χριστοῦ. Ἡ καρδιά του εἶναι πλημμυρισμένη ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποία ἔχυσε ὁ Πατήρ μέσα μας μέ τή δωρεά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τό Ἅγιο Πνεῦμα τό ἔλαβε ὁ Χριστιανός στό Βάπτισμα μέ τό Χρῖσμα. Γι' αὐτό τώρα τό οὐσιαστικό περιεχόμενο τῆς ζωῆς πού ζεῖ, εἶναι ἡ εἰρήνη μέ τό Θεό καί ἡ καύχηση για τήν ἐπουράνια δόξα, τήν ὁποία ἐλπίζει νά κληρονομήσει στό μέλλον, ἀλλά καί ἡ καρτερία μέ τήν ὁποία ὑπομένει τίς θλίψεις τῆς παρουσίας ζωῆς.

Τό μήνυμα τῆς περικοπῆς για τόν σημερινό ἄνθρωπο: Ἀκόμη εἴμαστε στόν παρόντα κόσμος καί ἡ ζωή μας ἔχει θλίψεις. Δέν ἔχομε ὅμως πίστη καί γι' αὐτό δέν

ζοῦμε τὴν εἰρήνη καὶ τὴν ἀσφάλεια πού φέρνει. Ἡ εἰρήνη ὅμως ἀπαιτεῖ θυσιές, ἄρνηση τοῦ ἑαυτοῦ, θάνατο! Ὁ Χριστὸς σταυρώθηκε γιὰ τὴν εἰρήνευση Θεοῦ - ἀνθρώπων. Τί νόημα ἔχει γιὰ μᾶς ὁ θάνατός Του;

Ἡ ἀνωτέρω περικοπὴ συνδυάζεται μὲ τὸ Παλαιοδιαθηκικὸ Ἀνάγνωσμα «Δικαίων ψυχαί...», τὸ ὁποῖο διαβάζεται στοὺς ἑσπερινούς τῶν ἑορτῶν τῶν Μαρτύρων. Τὸ παραδέτομε στό τέλος αὐτοῦ τοῦ τεύχους.

Ἀδελφοί,

- 1 δικαιοθέντες ἐκ πίστεως εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν

διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

Ἀδελφοί, ἀφοῦ δικαιοθήκαμε μὲ τὸ πού πιστέψαμε, ἔχομε εἰρήνη μὲ τὸ Θεὸ διὰ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ,

- 2 δι' Οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν τῇ πίστει

εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ἣ ἑστήκαμεν, καὶ καυχώμεθα

ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Ὅποῖος καὶ μᾶς προσήγαγε μὲ τὴν πίστη στὴ χάρη αὐτῆ, στὴ ὁποία στεκόμαστε καὶ καυχώμαστε γιὰ τὴν ἐλπίδα πού ἔχομε νὰ ἀπολαύσωμε τὴ δόξα τοῦ Θεοῦ.

- 3 Οὐ μόνον δέ,

ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν,

είδότες ὅτι ἡ θλίψις
ὑπομονὴν κατεργάζεται,

Καί ὄχι μόνο αὐτό,
ἀλλὰ καί καυχώμαστε γιὰ τίς θλίψεις,
ἐπειδὴ γνωρίζομε ὅτι ἡ θλίψη παράγει
ὑπομονή,

4 ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν,
ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα,

5 ἡ δὲ ἐλπίς οὐ καταισχύνει,

ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμασμένο χαρακτήρα,
ὁ δὲ δοκιμασμένος χαρακτήρας ἐλπίδα,
ἡ δὲ ἐλπίδα δὲν ντροπιάζει,

ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ

ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν

διὰ Πνεύματος Ἁγίου

τοῦ δοθέντος ἡμῖν.

διότι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἔχει χυθεῖ στίς
καρδιές μας

μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα πού μᾶς ἐδόθηκε.

6 Ἔτι γάρ Χριστός ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν
κατά καιρόν ὑπέρ ἀσεβῶν ἀπέθανε.

Γιατί καί ὅταν ἀκόμη ἐμεῖς ἤμασταν
ἀδύνατοι, ὁ Χριστός στὸν ὀρισμένο καιρὸ
πέθανε γιὰ μᾶς τοὺς ἀσεβεῖς.

7 Μόλις γάρ ὑπέρ δικαίου τις ἀποθάνειται
ὑπέρ γάρ τοῦ ἀγαθοῦ

τάχα τις καί τολμᾷ ἀποθανεῖν.

Διότι μέ δυσκολία μπορεῖ νὰ πεθάνη
κανεῖς γιὰ ἕναν δίκαιο,

ἀφοῦ γιὰ τὸν ἀγαθὸ μπορεῖ νὰ τολμήσῃ
κανεῖς νὰ πεθάνη.

- 8 Συνίστησι δέ τήν ἑαυτοῦ ἀγάπην
εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός,
ὅτι ἔπι ἀμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν
Χριστός ὑπέρ ἡμῶν ἀπέθανε.
Ἀποδεικνύει ὅμως τήν ἀγάπη Του σ' ἐμᾶς
ὁ Θεός
διότι, ἐνῶ ἀκόμη ἡμασταν ἀμαρτωλοί,
ὁ Χριστός πέθανε γιά χάρη μας.
- 9 Πολλῶ οὖν μᾶλλον δικαιωθέντες νῦν
ἐν τῷ αἵματι Αὐτοῦ
σωθησόμεθα δι' Αὐτοῦ ἀπό τῆς ὀργῆς.
Πολύ περισσότερο λοιπόν τώρα πού
δικαιωθήκαμε μέ τό αἷμά Του,
θὰ σωθοῦμε μέ τή χάρη Του ἀπό τήν ὀργή.
- 10 Εἰ γάρ ἐχθροί ὄντες
κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ
διά τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ,
πολλῶ μᾶλλον καταλλαγέντες
σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ Αὐτοῦ.
Ἐάν, ἐνῶ ἡμασταν ἐχθροί,
συμφιλιωθήκαμε μέ τὸ Θεὸ, μέ τό θάνατο
τοῦ Υἱοῦ Του,
πολύ περισσότερο, τώρα πού
συμφιλιωθήκαμε,
θὰ σωθοῦμε μέ τή ζωή Του.

«ΑΛΛΗΛΟΥΪΑΡΙΟΝ»

ᾠχος 6'. Ψαλμός 19.

Ἀλληλουΐα. Ἀλληλουΐα. Ἀλληλουΐα.

Επακούσαί σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

ὑπερασπίσαι σου τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Ἐξαποστειλαιο σοι βοήθειαν ἐξ ἀγίου
καί ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπί τῇ σωτηρίῳ Σου
καί ἐν ὀνόματι Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Οὔτοι ἐν ἄρμασι καί οὔτοι ἐν ἵπποις,
ἡμεῖς δέν ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν
μεγαλυνθησόμεθα.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Αὐτοί συνεποδίσθησαν καί ἔπεσαν,
ἡμεῖς δέ ἀνέστημεν καί ἀνωρθώθημεν.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Η ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν,
φιλόανθρωπε Δέσποτα,
τό τῆς Σῆς Θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς
καί τούς τῆς διανοίας ἡμῶν ὀφθαλμούς
διάνοιξον εἰς τήν τῶν εὐαγγελικῶν Σου
κηρυγμάτων κατανόησιν.

Ἐνδες ἡμῖν καί τόν τῶν μακαρίων Σου
ἐντολῶν φόβον,
ἵνα, τās σαρκικās ἐπιθυμίας
πάσας καταπατήσαντες

πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν,
 πάντα τὰ πρὸς εὐαρέστησιν τὴν Σῆν
 καὶ φρονοῦντες καὶ πράττοντες.
 Σὺ γὰρ εἶ ὁ φωτισμός
 τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
 Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν
 σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ
 καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ
 καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

(6, 22-33)

(Ἡ περικοπὴ εἶναι ἀπόσπασμα
 ἀπὸ τὴν ἐπὶ τοῦ Ὄρους Ὁμιλία)

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ.

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

ΑΓΙΑΖΕΙ ΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ.

ΝΑ ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΠΙΣΤΗ!

Ἡ περικοπὴ τοῦ Εὐαγγελίου πού
 διαβάζεται σήμερα περιγράφει τὸν τρόπο μέ
 τὸν ὁποῖον ἐκδηλώνεται ἐξωτερικὰ ἢ πίστη
 πού θρίσκειται ὡς μυστικός θησαυρός μέσα
 στήν ψυχὴ μας. Οὐσιαστικὰ εἶναι ὁ
 πρακτικός δρόμος τῆς ζωῆς! Ἄς τό
 διαβάσωμε μέ προσοχὴ νά τό μάθωμε νά τό
 τηροῦμε. Εἶναι ὁ δρόμος τῆς ζωῆς καὶ τῆς
 ἐπιτυχίας, ὁ δρόμος τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ

Χριστού! Τό Εὐαγγέλιο τῆς Βασιλείας εἶναι τό περιεχόμενο τῆς νέας ζωῆς τῶν Χριστιανῶν. Χρειάζεται ἐπαγρύπνηση καί μάτι τοῦ νοῦ καθαρό νά μή χάσωμε τό δρόμο!

Τό πρῶτο καί κυριώτερο πού πρέπει νά ἀναζητοῦμε στή ζωή μας εἶναι ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἡ κοινωνία πού εἶχαν ἀρχικά οἱ πρωτόπλαστοι μέ τό Θεό στόν Παράδεισο καί τήν ἔχασαν. Ἡ ἐνασχόλησή μας ἀποκλειστικά μέ τίς μέριμνες τοῦ βίου φανερώνει ἀπιστία!

Τό πρῶτο πράγμα γιά τό ὁποῖο πρέπει νά ἐνδιαφέρονται οἱ ἄνθρωποι κατά τήν ἐπίγεια ζωή τους, εἶναι ἡ **Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν**. Αὐτήν ἀκριβῶς κηρύττει τό Εὐαγγέλιο τοῦ Θεοῦ, τό ὁποῖον ἔφερε στόν κόσμο ὁ Μονογενῆς Υἱός καί Λόγος Του. Οἱ ἄνθρωποι πού πίστεψαν στό Χριστό καί βαπτίσθηκαν, ἐφωτίσθηκαν, ἔλαβαν τή θεραπεία τῶν ὀφθαλμῶν τους καί ζοῦν πλέον ὡς βλέποντες καί διακρίνοντες τό Θεό, ἀλλά καί τό σκοτάδι, στό ὁποῖο εἶναι βυθισμένος ὁ κόσμος. Ἀφοῦ βλέπουν λοιπόν ὀρθῶς μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα πού ἔλαβαν καί ζοῦν, δέν μεριμνοῦν ἀγωνιῶντες γιά τά ἐφήμερα πράγματα, ὅπως οἱ ἄνθρωποι τοῦ κόσμου, ἀλλά ἐπιδιώκουν τή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ!

Ἄν ἐμπιστευτοῦμε τή ζωή μας στό Θεό καί τηρήσωμε τό θέλημά Του, Αὐτός θά φροντίσῃ γιά ὅλα τά ἄλλα.

«Επίρριψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνά σου
καὶ Αὐτός σε διαθρέψη!» (Ψαλμ. 54,23)

22 **Εἶ**πεν ὁ Κύριος·

ὁ λύχνος τοῦ σώματός
ἐστὶν ὁ ὀφθαλμός·

Τό λυχνάρι πού φωτίζει τὸ σῶμα εἶναι τὸ
μάτι.

ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἀπλοῦς ᾖ,
ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται·

Ἐὰν τὸ μάτι σου εἶναι σωστό,
ὅλο σου τὸ σῶμα θὰ εἶναι φωτεινό.

23 ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρὸς ᾖ,
ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται.

Ἐὰν ὅμως τὸ μάτι σου εἶναι πονηρό,
τότε ὅλο τὸ σῶμά σου θὰ εἶναι σκοτεινό.

Εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστί,
τὸ σκότος πόσον;

Ἐὰν λοιπὸν τὸ φῶς πού φέγγει μέσα σου
εἶναι σκοτάδι, πόσο μεγάλο θὰ εἶναι τὸ
σκοτάδι μέσα στό ὁποῖο ζεῖς;

24 **Οὐ**δεῖς δύναται

δυσὶ κυρίοις δουλεύειν·

Κανεῖς δὲν μπορεῖ νὰ ὑπηρετῇ δύο
κυρίους,

ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει

καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει,

διότι ἢ θὰ μισήσῃ τὸν ἓνα καὶ θὰ
ἀγαπήσῃ τὸν ἄλλο,

ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται

καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει·

ἢ θὰ προσκολληθῆ στὸν ἓνα καὶ θὰ
περιφρονήσῃ τὸν ἄλλο.

οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν
καὶ μαμωνᾶ.

Δὲν μπορεῖτε νὰ ὑπηρετῆτε καὶ τὸν Θεὸ
καὶ τὸν διάβολο.

25 **Δ**ιὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν,

μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν
τί φάγητε καὶ τί πίνητε,
μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν τί ἐνδύσησθε·

Γιὰ αὐτό σᾶς λέγω,

μὴ μεριμνᾶτε γιὰ τὴ ζωὴ σας

τί θὰ φάγετε ἢ τί θὰ πιῆτε,

οὔτε γιὰ τὸ σῶμά σας τί θὰ φορέσετε.

οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι τῆς τροφῆς
καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος;

Δὲν εἶναι ἡ ζωὴ κάτι πού ὑπερέχει τῆς
τροφῆς; Καὶ τὸ σῶμα δὲν εἶναι κάτι πού
ὑπερέχει ἀπὸ τὸ ἐνδύμα;

26 **Ε**μβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ,

ὅτι οὐ σπεύρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν

οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας,

καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος
τρέφει αὐτά·

Κοιτάξτε τὰ πτηνὰ τοῦ οὐρανοῦ·

οὔτε σπεύρουν οὔτε θερίζουν

οὔτε μαζεύουν στίς ἀποθήκες

καὶ ὁ Πατέρας σας ὁ ἐπουράνιος τὰ
διατρέφει.

οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν;

27 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν

δύναται προσθεῖναι

ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἓνα;

28 Καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε;

Δὲν ἔχετε σεῖς μεγαλύτερη ἀξία ἀπ' αὐτά;

Καὶ ποιός ἀπὸ σᾶς, ὅσο καὶ ἂν φροντίζη,

μπορεῖ νὰ προσθέσῃ στὸ ἀνάστημά του

ἓνα πῆχυ;

Γιατί λοιπὸν μεριμνᾶτε γιὰ τὰ ἐνδύματα;

Καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ

πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει·

29 λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομῶν

ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ

περιεβάλετο ὡς ἓν τούτων.

Παρατηρῆστε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ

πῶς αὐξάνουν· οὔτε κοπιᾷζουν,

οὔτε γνέθουν·

σᾶς θεβαιῶνω ὅμως, ὅτι οὔτε ὁ Σολομῶν

σ' ὄλη του τὴν δόξα δὲν ντύθηκε σὰν ἓνα

ἀπὸ αὐτά.

30 Εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ,

σήμερον ὄντα

καὶ αὔριον εἰς κλίβανον θαλλόμενον,

ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν,

οὐ πολλῶ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι;

Καὶ ἂν τὸ χορτάρι τοῦ ἀγροῦ, ποῦ σήμερα

ὑπάρχει καὶ αὔριο τὸ ρίχνουν στή φωτιά,

ὁ Θεὸς τὸ ντύνει τόσο ὠραῖα,

δὲν θά ἐνδιαφερθῇ πολὺ περισσότερο

νά ντύση ἐσᾶς, ὀλιγόπιστοι;
 31 **Μ**ὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες,
 τί φάγωμεν ἢ τί πίωμεν
 ἢ τί περιβαλώμεθα;

32 Πάντα γὰρ ταῦτα
 τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ·

Μὴ μεριμνᾶτε λοιπὸν καὶ μὴ λέετε,
 τί θὰ φᾶμε, ἢ τί θὰ πιοῦμε, ἢ τί θὰ ντυθοῦμε.
 Διότι ὅλα αὐτὰ τὰ ἐπιδιώκουν οἱ
 εἰδωλολάτρεις.

οἶδε γὰρ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος
 ὅτι χρῆζετε τούτων ἀπάντων.

Γνωρίζει ὁ Πατέρας σας ὁ οὐράνιος
 ὅτι ἔχετε ἀνάγκη ἀπ' ὅλα αὐτά.

33 Ζητεῖτε δὲ πρῶτον

τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ
 καὶ τὴν δικαιοσύνην Αὐτοῦ,
 καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

Νὰ ζητᾶτε πρῶτα τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ
 καὶ τὴ δικαιοσύνη Του
 καὶ τότε ὅλα αὐτὰ θὰ σᾶς χορηγηθοῦν.

Σοφίας Σολομῶντος τό ἀνάγνωσμα.

3,1-9.

1 **Δ**ικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ
 καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος.

Οἱ εὐσεβεῖς προστατεύονται ἀπὸ τοῦ Θεοῦ
 καὶ κανεῖς δὲ θὰ τοὺς βλάψη.

2 ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι
 καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν

3 καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία, σύντριμμα·

Στά μάτια τῶν ἀσεβῶν φαίνονται ὅτι
πέθαναν· ὁ θάνατός τους θεωρεῖται
τιμωρία τους. Καί τό ὅτι ἔφυγαν ἀπ'
αὐτόν τόν κόσμο θεωρεῖται καταστροφή.

οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ.

Αὐτοὶ ὅμως ζοῦν στήν εἰρήνῃ τοῦ Θεοῦ.

4 Καί γάρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων

ἐάν κολασθῶσιν,

ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης·

Στά μάτια τῶν ἄλλων φαίνονται ὅτι

τιμωροῦνται, ἀλλά αὐτοὶ ἔχουν τή

βεβαιότητα πού τούς δίνει ἡ σταθερή τους

ἐλπίδα ὅτι θά ζήσουν αἰώνια.

5 καί ὀλίγα παιδευθέντες

μεγάλα εὐεργετηθήσονται.

Καί ἂν ὑπέφεραν γιά λίγο, πολύ θά

εὐεργετηθοῦν,

ἽΟτι ὁ Θεός ἐπέειρασεν αὐτούς

καί εὔρεν αὐτούς ἀξιούς ἑαυτοῦ·

γιατί ὁ Θεός τούς δοκίμασε καί τούς

βρῆκε ἀξιούς νά τούς πάρῃ μαζί Του.

6 ὡς χρυσόν ἐν χωνευτηρίῳ

ἐδοκίμασεν αὐτούς

Σάν χρυσάφι στό χωνευτήρι τούς

δοκίμασε

καί ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας

προσεδέξατο αὐτούς.

καί σάν θυσία ὀλοκαυτώματος τούς

καλοδέχτηκε.

7 Καί ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν

ἀναλάμψουσι

καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται·

Στό συγκεκριμένο χρόνο πού ὁ Θεός θά
δώσῃ τήν ἀνταμοιβή πού ἔχει νά δώσῃ
στούς εὐσεβεῖς, αὐτοί θά ἀναλάμψουν. Καί
σάν σπίδες θά τρέξουν καί θά
πυρπολήσουν τίς καλαμιές·

- 8 κρινουῖσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν,
καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος
εἰς τοὺς αἰῶνας.

θά κρίνουν τά ἔθνη καί θά ἐξουσιάσουν
τούς λαούς καί ὁ Κύριος θά εἶναι ὁ
παντοπινός τους βασιλιάς.

- 9 Οἱ πεπειθότες ἐπ' αὐτῷ
συνήσουσιν ἀλήθειαν,
καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ
προσμενουῖσιν Αὐτῷ,

Αὐτοί πού ἔχουν στηρίξει τήν ἐμπιστοσύνη
τους σ' Αὐτόν, θά κατανοήσουν τήν
ἀλήθεια καί οἱ πιστοὶ Του θά τόν
προσμένουν μέ ἀγάπη,

ὅτι χάρις καὶ ἔλεος

ἐν τοῖς ὁσίοις Αὐτοῦ,

καὶ ἐπισκοπή ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς Αὐτοῦ.

γιατί χάρις καὶ ἀγάπη περιμένει τοὺς
ἐκλεκτούς Του.

**Ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας Ἀλίκης,
τελευταίας αὐτοκράτειρας
τῆς Ρωσίας.**

ᾠχος γ'. Μέγαν εὐρατο

Μέγα καύχημα πάσης Ρωσίας
καί καλλίστευμα Ὁρθοδοξίας
αὐτοκράτειραν Ἀλίκην ὑμνήσωμεν
ἢ παθηφόρως τά πάντα ὑπέμεινε
καί καρτερίας ἐδείχθη ὑπόδειγμα.
Καί πρᾶσθαι νῦν
Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν
δωρήσασθαι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

ᾠχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ἀνασσα τῆς Ρωσίας σεμνή
ἢ δι' αἱμάτων μαρτυρίου ἀθλήσασα,
πολλῶν γάρ βασάνων λύπαις
καί τῶν πληγῶν στεναγμοῖς
ἐκουσίως πάθος δεινόν ἤνεγκας.
Διωγμοῖς, ἐξορίαις τε,
ἐμπαιγμοῖς, περιστάσεσι,
πόνους ποικίλους
τοῦ ἀλάστορος εἴληφας
καί παρέδωκας
τό σόν πνεῦμα τῷ Κτίσαντι.
Ὅθεν τήν παναγίαν σου
δοξάζοντες ἀθλήσιν,
Ἀλίκη μήτηρ ἁγία,
ὑπέρ ἡμῶν πάντων πρᾶσθαι
Χριστῷ τῷ Κυρίῳ

ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι
τό μέγα ἔλεος.

**ΕΠΙΚΑΙΡΟΣ ΛΟΓΟΣ ΕΛΠΙΔΑΣ
ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΖΗΣΟΥΝ
ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΚΑΙ ΝΑ ΣΥΜΒΑΛΟΥΝ
ΣΤΗ ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΟΥ**

11-7-2021

Πρός
τούς ἀδελφούς πού τρομάζουν
μπροστά στις δυσκολίες,
τούς κινδύνους καί τούς πειρασμούς,
μέ τούς ὁποίους
δοκιμάζεται στίς μέρες μας
ἡ ἀνθρωπότητα
καί πρὸς αὐτούς πού θέλουν
νά τούς στηρίξουν στήν πίστη
τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ
καί νά συμβάλουν
στήν εἰρήνη τοῦ κόσμου!
Ἡ ἀσφάλειά μας,
ἡ βεβαιότητα τῆς σωτηρίας μας
εἶναι ὁ Χριστός,
ὁ Νικητής τοῦ θανάτου,
ὁ Δημιουργός καί Κυβερνήτης
τοῦ κόσμου!

Ἀδελφοί,
πιστέψετε στά λόγια τοῦ Χριστοῦ
καί στηριχθῆτε πάνω Του.

Ζοῦμε μέσα σ' ἓνα κόσμο παραγμένο
καί ἀνήσυχο.

Φόβος καί ἀνασφάλεια κατακλύζουν
καί τρομάζουν τίς ψυχές μας.

Ἀπειλητικοί ἐχθροί, κίνδυνοι καί
ἀπειλές πολέμου μᾶς κυκλώνουν ἀπό
παντοῦ καί βοηθός σίγουρος κανείς! Κανένας
ἄνθρωπος, ὅσο κι ἂν εἶναι δυνατός, δέν
μπορεῖ νά μᾶς βοηθήσῃ. Κανείς ὀργανισμός
δέν εἶναι σίγουρα σταθερός σύμμαχος. Κανέ-
να μέσο, ὄπλο ἢ πλοῦτος δέ μᾶς χρησιμεύει
σέ τίποτε. Εἴμαστε ἀπελπισμένοι. Βλέπομε
μπροστά μας τόν ἔσχατο κίνδυνο.

Ὁ μόνος πού μπορεῖ νά μᾶς στηρίξει μέ
τό δυνατό καί παρήγορο λόγο Του, νά μᾶς
χαρίσῃ ἀσφάλεια καί σιγουριά, εἶναι ὁ πα-
ντοδύναμος Δημιουργός καί κυβερνήτης τοῦ
κόσμου, ὁ Κύριος καί Θεός Ἰησοῦς Χριστός,
ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ. Αὐτόν ἔστειλε ὁ
Πατέρας στόν κόσμο Σωτῆρα! Αὐτός καλεῖ
κάθε ἄνθρωπο, νά πιστέψῃ τό λόγο Του καί
νά Τόν ἀκολουθήσῃ!

Αὐτός εἶναι ὁ μόνος πού ἀγαπᾷ τούς
ἀνθρώπους, χωρίς κανένα συμφέρον, ἀκόμη
καί αὐτοῦς πού Τόν ἀρνοῦνται καί Τόν
πολεμοῦν! Ὁ μόνος πού καί θέλει καί μπορεῖ
νά μᾶς προστατέψῃ! Ὁ μόνος πού μπορεῖ νά
μᾶς χαρίσῃ, νά μᾶς μεταδώσῃ τή δική Του
εἰρήνη! Νά μᾶς χορτάσῃ μέ τή δική Του χα-

ρά και ανάπαυση. Νά μᾶς βεβαιώση ὅτι εἴμαστε ἀσφαλισμένοι γιά τό αἰώνιο μέλλον μας κοντά Του. Αὐτός εἶναι ἡ πηγὴ!

Αὐτός, τήν ὠρισμένη ἡμέρα καί ὥρα, θά ἔρθῃ στήν ἔνδοξη Δευτέρα Παρουσία Του νά μᾶς παραλάβῃ, γιά νά ζοῦμε καί νά βασιλεύομε μαζί Του εἰς τούς αἰῶνες, ὡς βασιλεῖς καί ἱεροὶ λειτουργοὶ καί συμμετοχοὶ τῆς δόξας Του.

Αὐτός λοιπόν, ὁ Σωτήρας μας, μᾶς καλεῖ νά ποῦμε στούς ἄλλους γύρω μας, συγγενεῖς καί γνωστούς, ἐχθρούς καί φίλους, νά μή φοβοῦνται, νά χαίρωνται καί νά εἰρηνεύουν! Αὐτά ἀκριβῶς εἶναι τά μηνύματα τῆς Ἀναστάσεώς Του.

Ἡ σφραγίδα πού μᾶς βεβαιώνει γιά τήν ἀλήθεια Του εἶναι ὁ Σταυρός καί ἡ Ἀνάστασή Του!

Ὅποιος συνδέεται μαζί Του μέ πίστη ζωντανή, ζεῖ ἀπό τώρα τή χαρά, τήν εἰρήνην καί τή βεβαιότητα τῆς αἰώνιας Βασιλείας Του παροῦσα, μυστική, ζωντανή πραγματικότητα μέσα στήν ψυχὴ του.

- Ὁ Ἄγγελος πού ἀποκύλισε τήν πλάκα, γιά νά δοῦν οἱ τρομαγμένες Μυροφόρες πῶς ὁ τάφος τοῦ Χριστοῦ ἦταν ἀδειανός, τούς εἶπε: «Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς!» (Ματθ. 28,5).

- Ἀμέσως μετὰ ἀπό λίγο συνάντησαν τόν ἴδιο τόν Ἀναστάντα Κύριο καί ἄκουσαν ἀπό τό στόμα Του τό «Χαίρετε!» Εἶναι τό

μήνυμα τῆς χαρᾶς πού ἔσβησε τή λύπη τῆς κατάρας τῆς Εὐας!

- Τό ἴδιο βράδυ ὁ Χριστός ἦλθε στό ἀνώγαιο πού ἦταν κλειδαμπαρωμένοι οἱ Μαθητές Του, «στάθηκε ἀνάμεσά τους καί τούς εἶπε:

Εἰρήνη ὑμῖν!

τί τεταραγμένοι ἐστέ,

καί διατί διαλογισμοὶ

ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;»

(Λουκ. 24,36-37).

- Καί ὁ τελευταῖος λόγος Του πρὸς τούς Μαθητές, ὅταν τούς συνάντησε στή Γαλιλαία, στό ραντεβού πού τούς εἶχε ὀρίσει πρὶν ἀπὸ τό Πάθος, ἦταν ὁ ἑξῆς:

«Ὁ Θεός Μοῦ ἔδωσε ὅλη τὴν ἐξουσία

στόν οὐρανὸ καί στή γῆ.

Πηγαίνετε λοιπὸν καί διδάξετε σ' ὅλα τὰ ἔθνη, βαφτίζοντάς τους στό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί διδάξετε τους νά τηροῦν ὅλες τίς ἐντολές πού σᾶς ἔδωσα.

Κι ἐγὼ θά εἶμαι μαζί σας πάντα,

ὡς τὴ συντέλεια τοῦ κόσμου». Ἀμήν.

(Ματθ. 28, 18-20).

Ποιὸς χριστιανὸς πού πιστεύει πραγματικά στό Χριστό, τό Νικητὴ τοῦ θανάτου καί τοῦ Διαβόλου, τόν Παντοδύναμο Κτίστη καί Δημιουργό καί Ἀνακαινιστὴ τοῦ σύ-

μπαντος, μπορεί νά φοβᾶται ὕστερα ἀπό τέτοιες διαβεβαιώσεις γιά τήν παντοδύναμη παρουσία Του στόν κόσμο καί στή ζωή μας;

Ἄς Τόν πλησιάσωμε καί ἄς ἀφιερωθοῦμε σ' Αὐτόν, μέ εἰλικρινῆ πίστη, ἀδελφοί!

Καί ὅταν πλημμυρίσουν μέσα μας τά δῶρα Του, ἡ ἀφοβία, ἡ χαρά καί εἰρήνη, ἡ πίστη καί ἡ ἐλπίδα ὅτι Τόν περιμένομε «Ἐρχόμενον κρίναι ζῶντας καί νεκρούς», τότε «ἄς στηρίξωμε τοὺς ἀδελφούς μας» μέ τή δική μας ἐμπειρική βεβαιότητα!

Τότε θά ἔρθῃ στήν ψυχὴ καί στή ζωὴ τοῦ καθενός μας ὁ Χριστός, «ἡ εἰρήνη, ἡ πάντα νοῦν ὑπερέχουσα», ἡ ἀσφάλεια καί ἡ χαρά!

Τότε θά μπορούμε νά ἐλπίσουμε σέ ἓνα καλύτερο αὔριο γιά μᾶς καί τά παιδιά μας! Γιατί ὁ Χριστός θά εἶναι ἡ ζωὴ μας!

ΨΑΛΜΟΣ ΙΑ΄ 11 [12]

Εἰς τό τέλος, ὑπέρ τῆς ὀγδόης:

ψαλμός τῷ Δαυίδ.

Ἡ ἀρχὴ τοῦ ψαλμοῦ

**«Σῶσον με, Κύριε,
ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος»,**
Ὁ Νέος Ἀδάμ προσεύχεται καί
ἐρμηνεύει τή θέση τοῦ εὐσεβοῦς μέσα
στόν παρόντα κόσμο τῆς ἀσεβείας. Ὁ

πιστός πού ζεῖ πολεμούμενος ἀνάμεσα
 σέ ψεῦτες καί δόλιους ἀνθρώπους κα-
 ταφεύγει στό Θεό προσευχόμενος:
 Στό λόγο Σου τόν ἀψευδῆ
 ἐπίστεψα, Θεέ μου.
 Σῶσε με γιατί χάνομαι!
 οἱ ψεῦτες μέ κυκλώνουν!

«Ὁ Ζιγαβηνός ἐρμηνεύει τό «ὑπέρ τῆς
 ὀγδόης» ὅτι εἶναι δέησις νά ἔλθῃ ἡ ὀγδοῦ
 ἡμέρα, ἐκείνη ἡ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ
 Χριστοῦ, γιά νά γίνῃ ἐκδίκησις τῶν ὑπό τοῦ
 Διαβόλου τυραννουμένων ἀνθρώπων καί δε-
 δουλωμένων εἰς τήν ἁμαρτίαν» (Τρ.)

Ὁ Δαβίδ συνέταξε τόν ψαλμό ἢ ὅταν
 διωκόμενος ἀπό τό Σαούλ καί τόν πρόδωσαν
 σ'αὐτόν οἱ Ζιφαῖοι, Α' Βασιλ. 23,19. 26,1, ἢ
 κατά τή συνομοσία τοῦ Ἄβεσαλώμ, ὅταν ὁ
 σύμβουλος του Ἀχιτόφελ προσεχώρησε στούς
 συνομότες, Β' Βασιλ. 15,11 – 19,1.

στ. 1-5

Ἡ δέηση γιά σωτηρία καί τό παράπο-
 νο - ἡ πικρία – τοῦ Μεσσία γιά τά «χειλῆ
 τά δόλια».

«Σῶσε με, Κύριε, δέομαι,
 ὅσιος δέν ὑπάρχει

στόν κόσμο, πού νά σέβεται
τό Ἅγιο Ὄνομά Σου.
Χάθηκε κι ἡ ἀλήθεια
ἀπ' τά χεῖλη τῶν ἀνθρώπων!

Ἔκαθένας μόνο ψέματα
λέει στό διπλανό του.
Δόλια τά χεῖλη τῆς καρδιάς
κι ὅλο ψέματα λέει.

Ἐς ἀφανίσθη Κύριος
τά χεῖλη τῆς ἀπάτης
τίς γλώσσες πού ἀλζονικά
μεγάλα λόγια λένε!

Ἐκαυχῶνται γιά τή γλώσσα τους:
«Γλώσσα μου δόξα νάχης!
Δικά μου εἶναι τά χεῖλη μου,
ποιός μᾶς ἐξουσιάζει;»

στίχ. 6-7

Ἡ ἀπάντηση τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Θεός

ἀποκρίνεται στήν προσευχή μας,
εἶναι ἀληθινός καί βέβαιος.

6 «Ταλαιπωροῦνται οἱ φτωχοί,
οἱ πένητες στενάζουν!
Εἶναι καιρό νά σηκωθῶ-
λέει ὁ Θεός ὁ ἴδιος-
νά ἐργασθῶ γιά χάρη τους

ἕνα οἶκο σωτηρίας,
 ἐκεῖ νά παρουσιαστώ
 νά δοῦν τή δύναμή Μου!»

Ἦ Ὅλοι οἱ λόγοι τοῦ Θεοῦ
 εἶναι ἀγνοί, καθάριοι,
 σάν τό ἀσῆμι στή φωτιά
 ἐφταδοκιμασμένοι!

Στίχοι 8-9:

Ὁ πιστός

ἀναπαύεται μέ τήν προσευχή!

Κι ὅπως τό εἶπες, Κύριε,
 Ἐσύ θά μᾶς φυλάξης
 θά μᾶς τηρήσης ἀβλαβεῖς
 ἀπ'τή γενηά ἐτούτη
 κι ἀκόμη πέρα ἀπ'αὐτή,
 σέ ὄλους τούς αἰῶνες.

ἘΓιατί τριγύρω περπατοῦν
 ἄνομοι, μᾶς κυκλώνουν,
 μά Ἐσύ, ἀπό τά ὕψη Σου
 ἐποπτεύεις τούς ἀνθρώπους!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Τώρα τό καλοκαίρι πού φεύγμε στά
 ἐξοχικά μας, πολλοί ἀπό μᾶς δυσκολεύονται

νά συνδεθούν μέσω του διαδικτύου, τόσο μέ τήν πλατφόρμα τής Βιβλικής μελέτης πού οργανώνει τό Ίδρυμα κάθε Πέμπτη βράδυ 10-11, ὅσο καί μέ τή Θεία Λειτουργία. Ἔτσι χάνουμε τήν ἐπικοινωνία μέ τόν Ἅγιο Μάρκο καί μεταξú μας.

Σκεφτόμαστε λοιπόν τό ἐνδεχόμενο, νά δημιουργήσουμε ἕνα "τοπικό" δίκτυο πού θά συνδέη ἀσύρματα τά σπίτια μας καί θά ἔχει κεντρικό κόμβο στό Ίδρυμα, οὕτως ὥστε νά διευκολυνθοῦμε ὅλοι.

Ὅποιος ἐνδιαφέρεται γιά τή σύνδεση, πρέπει νά δηλώση στήν ἀδελφή Χρύσα (Τηλεφ. 2310-345 596 καί 69 56 17 30 55) τήν ἀκριβή διεύθυνση, πού βρίσκεται τό σπίτι του ἢ τό ἐξοχικό του καί τό τηλέφωνο στό ὁποῖο θά ἐπικοινωνήσωμε μαζί του.